

ยอห์น 3:16

ศจ.ดร.มาโนช แจ่มมุข

บริเวณสี่แยกแห่งหนึ่ง เด็กชายหนังสือพิมพ์เกาะกระจกรถยนต์ขอร้องให้คนในรถช่วยซื้อหนังสือพิมพ์ที่เขาจับมาจำหน่าย แต่ดูเหมือนบ่ายวันนั้นผู้คนเย็นชาไม่มีใครสนใจที่จะซื้อหนังสือพิมพ์จากเขา ประกอบกับอากาศกำลังเย็นลง ลมหนาวที่พัดโอบของหิมะมาปะทะร่างอันผอมบางของเด็กน้อย ผู้นำสงสาร เขาทนความหนาวและความหิวที่อาหารไม่ตกถึงท้องมาทั้งวันแล้ว เขาจึงเดินไปหาตำรวจที่ป้อมยามสี่แยกพร้อมกับถามว่า ผมจะหาอาหารและหลบความหนาวเย็นได้ที่ไหน

ตำรวจผู้ใจดีได้แต่บอกเส้นทางให้ว่า หากเขาเดินทางไปประมาณสองแยกแล้วเลี้ยวซ้ายจะพบบ้านหลังใหญ่สีขาวให้แวะเข้าไปและเกาะประตู หากมีคนออกมาเปิดประตูให้พูดว่า “ยอห์นบทที่สามข้อสิบหก” (ยอห์น 3:16) เด็กน้อยเหมือนเชื่อฟังและเขาทำตามคำแนะนำ

เมื่อผ่านสองแยกและ เลี้ยวซ้าย เขาพบบ้านหลังใหญ่สีขาวจริงตามคำบอกเขา เกาะประตูแบบกล้า ๆ กลัว ๆ สักครู่ใหญ่มีหญิงชราผอมขาวและท่าทางใจดีออกมาเปิดประตูและเอ่ยถามว่า “มีอะไรรี” ไม่ทันขาดคำเด็กน้อยรีบพูดออกไปว่า “ยอห์น 3:16” หญิงชรายิ้มพร้อมกับพูดว่า “เอาเข้ามาซิ” ท่าทางเธอจะหนาวมากนะ เานี้ผ้าห่มและไปนั่งที่หน้าเตาผิงนะร่างกายจะได้อุ่น... เด็กน้อยเริ่มแปลกใจ แต่พูดว่า “ยอห์น 3:16” เธอก็ต้อนรับ แต่ก็เก็บความสงสัยไว้ในใจ สักครู่นมร้อน ๆ พร้อมคุกกี้สี่ห้าชิ้นถูกวางลงที่โต๊ะในห้องรับแขกพร้อมกับคำเชิญให้ดื่มนมอุ่น ๆ และทานคุกกี้รองท้องก่อน “จากนั้นเธอไปอาบน้ำ ชำระร่างกายให้สะอาดนะท่าทางเธอไม่ได้อาบน้ำมาหลายวันแล้วใช่ไหม เสื้อผ้าเธอดูสกปรกและมอมแมมมากเลย” หญิงชราพูดเด็กน้อยพยักหน้ารับคำแนะนำ

คุณยายครับ “ยอห์น 3:16 คืออะไรครับ” เด็กถาม คุณยายไม่ตอบอะไรแต่บอกว่า “หลังอาบน้ำแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่ที่ฉันเตรียมไว้และเดี๋ยวมาทานอาหารนะ นี่ก็เย็นมากแล้ว “เธอสำทับ เด็กน้อยเหมือนยังง ๆ แต่ก็ทำตามที่เธอบอก หลังอาหารเย็นมีพิเศษสุดที่มีอาหารเต็มโต๊ะ ซึ่งเด็กน้อยไม่เคยมีโอกาสลิ้มรสอาหารแบบนี้เลยในชีวิต เวลาผ่านไปเด็กน้อยครุ่นคิดในใจ และแปลกใจ “ยอห์น 3:16” คืออะไรนะ

อีกครั้งหนึ่งหน้าเตาผิง เวลาประมาณสามทุ่มแล้ว เด็กน้อยถาม “คุณยายครับ คุณยายพอจะบอกผมได้หรือยังครับว่า ยอห์น 3:16 คืออะไรครับ” คุณยายกลับบอกหนูน้อยว่า “เฮ่นี่สามทุ่มแล้ว เธอทำทางเหนื่อยล้า ขายว่าเธอน่าจะเข้านอนก่อนนะ ข้างนอกหิมะกำลังตกแต่ห้องนอนที่ฉันเตรียมไว้ให้เธอ มีผ้าห่มและเครื่องทำความร้อนไว้ ซึ่งฉันได้ปรับอุณหภูมิเอาไว้ว่าจะพอดีแล้ว” เด็กน้อยเดินตาม

คุณยายไปห้องนอนที่เธอชอบ ด้วยความตกตะลึงและประหลาดใจ ห้องนอนคูหรรุหา เตียงนอนผ้าห่ม และห้องถูกจัดไว้อย่างดีเยี่ยม เขานึกในใจว่าเขาไม่สมควรและเหมาะสมกับห้องแบบนี้เลย เขารีบบอกคุณยายว่า “คุณยายครับ ผมขอนอนที่หน้าเตาผิงก็ได้ครับ ไม่ต้องถึงขนาดนี้หรอกครับ” แต่คุณยายกลับบอกว่า “เอาเถอะนอนให้หลับนะ ราตรีสวัสดิ์”

คืนนั้น เด็กน้อยนอนคิดทั้งคืนว่า ยอห์น 3:16 คืออะไรนะถามยายเธอก็ไม่ตอบ น่าแปลกใจจริง ๆ เขาคิดจนหลับไป เพราะความเหนื่อยล้า

เช้าวันใหม่ ที่บริเวณห้องรับแขกห้องเตาผิง มีต้นคริสต์มาสพร้อมไฟประดับ ของขวัญและเสียงเพลง “ชาวโลกทั้งหลายชื่นใจยินดี” คนตรีตามจังหวะสัญญาณไฟกระพริบ เด็กน้อยตื่นขึ้นมาด้วยความงุนงงหลังอาหารเช้ามือขอดเยี่ยมอีกมือที่เขาได้รับ และที่ห้องรับแขกหน้าเตาผิง คุณยายบอกให้หนูน้อยนั่งลงและเธอก็ยื่นของขวัญกล่องใหญ่ห่อด้วยกระดาษสีเขียวผูกด้วยริบบิ้นสีแดง ยื่นให้หนูน้อยพร้อมกับพูดว่า “ยอห์น 3:16” และเธอก็ได้อ่านพระคัมภีร์จากพระธรรม ยอห์น 3:16 ให้หนูน้อยฟังพร้อมอธิบายให้หนูน้อยฟังถึงความหมายของพระธรรมตอนนี้ ซึ่งเป็นการแสดงออกของความรักของพระเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดที่สร้างโลกจักรวาลรวมทั้งมนุษย์ทุกคนด้วย แต่เสียดายที่มนุษย์ไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าประพาดิตนหันหลังให้พระเจ้าไปนับถือธรรมชาติ และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย และคิดว่านั่นคือพระเจ้าผู้ประทานความสุขให้กับมนุษย์ แต่พระเจ้าก็ยังรักมนุษย์ทุกคนเสมอ แม้ว่ามนุษย์จะทำความผิดบาปหรือไม่ได้นับถือพระองค์ แล้วที่สุดพระเจ้าอยากจะช่วยมนุษย์ให้พ้นจากความผิดบาปจึงได้ประทานพระเยซูคริสต์ให้มาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อไถ่โทษบาปเราทุกคน พระองค์ทรงยอมตายบนกางเขนเพื่อชำระโทษแทนเราทุกคนเด็กน้อยรีบเอ่ยขึ้นจากรับ “พระเยซูตายไถ่บาปผมด้วยไหมครับ และคนอย่างผมพระเจ้าทรงรักไหม” “รักซิ” ยายตอบ แล้วเธอก็ได้อธิบายเพิ่มเติมจนหนูน้อยเข้าใจ และได้คุกเข่าลงต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตของเขา พร้อมกับพูดว่า “ผมเข้าใจแล้วครับว่า ยอห์น 3:16 คืออะไร

พี่น้องที่รัก คริสต์มาสปีนี้ขอให้ ยอห์น 3:16 เต็มล้นในชีวิตของท่านจนแสดงออกมาเป็นการกระทำเหมือนคุณยายนะครับ ขอพระเจ้าอวยพรสมาชิกและผู้อ่านพระคริสตธรรมประทีปทุกท่าน และรับความสุขวันปีใหม่ ตลอดปี 2006 ครับ

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 56 ฉบับที่ 307 พฤศจิกายน – ธันวาคม 2005, หน้า 3-4.